

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Lubora Šeba v exekučnej veci oprávnenej **Slovenskej republiky**, za ktorú koná Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 14, proti povinnému **M. O.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. R. O., advokátom so sídlom v B., **o vymoženie 1 000 Sk**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 37 Er 4637/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 12. marca 2006 č.k. 37 Er 4636/2006-27 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2007 sp. zn. 17 CoE 218/2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 12. marca 2006 (správne z 12. marca 2007) č.k. 37 Er 4637/2006-27 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2007 sp. zn. 17 CoE 218/2007 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Oprávnená podala dňa 1. 2. 2005 na Okresnom súde Bratislava IV návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia predajom hnutelných vecí povinného na vymoženie sumy 1 000 Sk, predstavujúcej pokutu uloženú povinnému za priestupok v cestnej premávke v blokovom konaní na základe bloku na pokutu nezaplatenú na mieste, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. 4. 2003 a vykonateľnosť 2. 5. 2003. Ako orgán konajúci v mene oprávnenej bolo v návrhu označené Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom na Špitálskej č. 14 v Bratislave.

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 1. marca 2005 č.k. 34 E 246/05-6 nariadil výkon rozhodnutia predajom hnutelných vecí povinného na uspokojenie pohľadávky oprávnenej vo výške 1 000 Sk a povinnému zakázal nakladať s vecami, ktoré vykonávateľ spíše.

Písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava IV 23. 2. 2006 Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave oznámilo, že v zmysle § 372m ods. 1 O.s.p. bol na vymoženie sumy , na ktorú je vedený výkon rozhodnutia , podaný voči povinnému návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. P. H..

Okresný súd Bratislava IV (po zapísaní veci do registra „Er“) uznesením zo 17. januára 2007 č.k. 37 Er 4637/2006-20 exekúciu vedenú pod sp. zn. 37 Er 4637/2006 zastavil a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zastavenie exekúcie odôvodnil stratou účinnosti exekučného titulu v dôsledku uplynutia trojročnej prekluzívnej lehoty v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (podľa ktorého rozhodnutie o uložení pokuty za priestupok, o nároku na náhradu škody a o náhrade trov konania možno vykonať do troch rokov od uplynutia lehoty určenej na ich zaplatenie).

Na odvolanie povinného proti výroku o trovách konania Okresný súd Bratislava IV uznesením z 12. marca 2006 (správne z 12. marca 2007) č.k. 37 Er 4637/2006-27 uznesenie zo 17. januára 2007 č.k. 37 Er 4637/2006-20 vo výroku o trovách konania zmenil tak, že oprávnenému, za ktorého v záhlaví uznesenia označil Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave , uložil povinnosť zaplatiť povinnému náhradu trov konania 2 771 Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala odvolanie oprávnená, o ktorom Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozhodol tak, že ho uznesením z 28. septembra 2007 sp. zn. 17 CoE 218/2007 ako vecne správne potvrdil. Poukázal pritom na ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. a na to, že k zastaveniu exekúcie došlo pre preklúziu práva, preto platí, že v konaní bol úspešný povinný.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave mimoriadnym dovolaním napadol uvedené uznesenie

Krajského súdu v Bratislave ako i uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 12. marca 2007 č.k. 37 Er 4637/2006-27. Navrhol obe rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi. Uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný včas (pred uplynutím trojročnej prekluzívnej lehoty), preto neboli splnené podmienky pre priznanie náhrady trov povinnému.

Povinný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť, prípadne ho ako nedôvodný zamietnuť. Poukazoval na to, že krajské riaditeľstvo policajného zboru mohlo navrhnúť zastavenie exekúcie z dôvodu preklúzie práva. Namietal tiež, že aktívnu legitimáciu v konaní mohla mať iba Slovenská republika.

Oprávnená sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu orgánu konajúceho v mene oprávnenej (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), a že je prípustné (§ 243f ods. 2 a contrario), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenia a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku umožňuje aj pri zastavení konania priznať účastníkovi náhradu trov konania proti tomu účastníkovi, ktorý zaviniť jeho zastavenie. Zavinenie sa však posudzuje z procesného hľadiska, teda podľa procesného výsledku. I keď uvedené ustanovenie môže prichádzať do úvahy aj pri rozhodovaní o trovách konania povinného v exekúcii (§ 251 ods. 4 O.s.p. v súvislosti s nedostatkom výslovnej úpravy v Exekučnom poriadku), jeho aplikácia v predmetnej veci nebola správna. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, podľa ktorého, pokiaľ oprávnená podala včas návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, resp. na vykonanie exekúcie, neprichádza do úvahy jej procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu v dôsledku uplynutia prekluzívnej lehoty, určenej na jeho vykonanie.

Oprávnená totiž postup súdu vo vykonávacom konaní, resp. postup súdneho exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto postupu, teda aj prípadné vykonanie exekučného titulu do straty jeho účinnosti v priebehu konania, nemohla ovplyvniť. Okrem toho súd by bol povinný exekúciu zastaviť i z úradnej moci, ak by zistil stratu účinnosti exekučného titulu v priebehu konania.

Konanie pred oboma súdmi bolo postihnuté aj inou vadou spočívajúcou v tom, že odvolací súd i súd prvého stupňa považovali za oprávneného Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, hoci toto sa oprávneným procesne nikdy nestalo, keď v konaní vystupovalo len ako orgán konajúci v mene oprávnenej Slovenskej republiky. Z návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je nad všetky pochybnosti zrejmé, že za oprávnenú bola označená Slovenská republika, v mene ktorej koná krajské riaditeľstvo policajného zboru. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť nesprávne označenie krajského riaditeľstva ako oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol založený do spisu spolu s oznámením o podaní takéhoto návrhu, a neodstránenie tohto rozporu medzi návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia a návrhom na vykonanie exekúcie okresným, resp. krajským súdom.

Zo zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.). Postup okresného súdu v ďalšom konaní v súvislosti s odvolaním povinného proti výroku o trovách konania je daný ustanovením § 374 ods. 3 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2008

JUDr. Rudolf Čirč
predseda senátu